

Sygn. akt I KK 110/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **A. O.**

skazanego z art. 180a k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 września 2021 r.,

z urzędu,

w przedmiocie dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem łącznym w sprawie o sygn. akt II K (...), na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k., połączył wobec skazanego A. O. jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Ł. z 23 września 2015 r., sygn. akt II K (...) i Sądu Okręgowego w Ł. z 17 października 2019 r., sygn. akt II K (...) i wymierzył mu karę łączną grzywny w wysokości 600 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki grzywny na kwotę 35 zł i uznał powyższą karę za wykonaną w całości (pkt 1). W pozostałym zakresie orzeczono, iż wspomniane wyżej wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu (pkt 2). Na mocy art. 572 k.p.k. w pozostałej części postępowanie w przedmiocie wydania wyroku

łącznego umorzono, zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych (pkt. III i IV).

Powyższe orzeczenie Sądu I instancji, po rozpoznaniu apelacji obrońcy, zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt II AKa (...).

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zaskarżając go w całości podniósł zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa mające istotny wpływ na treść wyroku, polegające na obrazie przepisów:

1. art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 85 k.k. poprzez uznanie, że przepisy o charakterze materialnym i proceduralnym, regulujące orzekanie kary łącznej w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r., to jest obowiązujące poprzednio, w okolicznościach niniejszej sprawy nie są względniejsze dla sprawcy w odniesieniu do wyroku Sądu Okręgowego w Ł., sygn. akt II K (...) oraz wyroku Sądu S. w Szwecji z dnia 6 lipca 2017 r. i tym samym zastosowanie przy wydaniu zaskarżonego wyroku w stosunku do tych wyroków ustawy nowej w sytuacji, gdy Sąd I instancji winien zastosować przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015 r., czego konsekwencją był brak połączenia tych wyroków¹;
2. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez wadliwe rozważenie przez Sąd II instancji zarzutu wskazanego przez obrońcę w apelacji dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegającego na uznaniu, iż wyrok Sądu S. w Szwecji z dnia 6 lipca 2017r. nie podlega połączeniu z wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł., sygn. akt II K (...), w sytuacji, gdy wyrok Trybunału Europejskiego wydany w sprawie C (...) wskazuje na interpretację decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w ten sposób, że ma ona zastosowanie do postępowania krajowego mającego na celu wymierzenie, do celów wykonania kary łącznej pozbawienia wolności uwzględniającej karę wymierzoną danej osobie przez sąd krajowy, a także wymierzoną w uprzednim wyroku skazującym wydanym przez sąd innego państwa członkowskiego i wobec powyższego wyroki te winny podlegać łączeniu;
3. art. 441 § 1 k.p.k. w zw. z art. 9 § 2 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku obrońcy o przekazanie Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego

wymagającego zasadniczej wykładni: Czy art. 85 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, ze zm.; dalej: k.k., zakazujący obejmowania wyrokiem łącznym orzeczeń skazujących wydanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, jest zgodny z art. 32 Konstytucji oraz art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 202 z 7.6.2016, s. 389; dalej: Karta), w sytuacji, gdy zagadnienie to miało kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a Sąd II instancji zaniechał powyższego.

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy właściwemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator Rejonowy w Ł. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k., w przypadku zaś nieuwzględnienia tego wniosku, alternatywnie o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co obligowało do pozostawienia jej bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Dodać należy, że wynikające z tego przepisu ograniczenia dla stron nie dotyczą podmiotów szczególnych (art. 521 k.p.k.) oraz uchybień z art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). Skoro zatem kasacji w niniejszej sprawie nie wniósł podmiot szczególny i nie została ona zarazem oparta na uchybieniach o charakterze bezwzględnych przyczyn odwoławczych (obrońca w kasacji podniósł wyłącznie zarzuty rażącej obrazy przepisów prawa), kasacja wniesiona od prawomocnego wyroku łącznego wymierzającego łączną karę grzywny oraz umarzającego postępowanie w pozostałym zakresie, musiała być uznana za niedopuszczalną z mocy ustawy. Dyspozycją przepisu art. 523 § 2 k.p.k. nie są bowiem objęte prawomocne skazania

na karę inną niż kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenie wykonania.

W zaistniałych realiach procesowych, zgodnie z brzmieniem art. 530 § 2 *in fine* k.p.k., właściwy organ sądu odwoławczego powinien odmówić przyjęcia kasacji, skoro zaszły okoliczności, o których mowa w art. 429 § 1 k.p.k. Skoro jednak kasację z naruszeniem powołanych przepisów przyjęto i nadano jej bieg, Sąd Najwyższy, zobligowany treścią art. 531 § 1 k.p.k. musiał pozostawić ją bez rozpoznania (pkt 1 sentencji), rozstrzygając o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego w oparciu o art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.